

NOVI GRAĐANI

U ovom trenutku, bez obzira na to gdje se nalazili, okruženi smo političkim previranjima koja nas strmoglavno vode prema liberalnom autoritarizmu, fašizmu i graničnom stanju euforije u kojem su humanističke vrijednosti ozbiljno ugrožene. Zbog toga je izuzetno važno identificirati sve ono što nas povezuje i na tome graditi naše djelovanje. Ujedinjeni u novoj i bezgraničnoj izmještenosti (bilo fizičkoj, metaforičkoj ili virtualnoj), naši mehanizmi isključivanja i naše međusobno (pr)osuđivanje još uvijek su usko vezani uz prostor.

U ovom izdanju Festivala, nadovezujući se na prošlogodišnju temu *Otkrivanja*, bavimo se proširenim i kreativnim promišljanjem ideje *Novog građanina*. Pitanja koja postavljamo su: tko smo mi kao ljudi? Kako smo takvima postali i kuda idemo? Što znači biti sudionikom potpuno kompjuteriziranog 21. stoljeća koje nas, paradoksalno, istovremeno zbližava i udaljava? Danas je kolektivno znanje veće nego ikad prije, no kao da smo sami sebe izgubili iz vida. Plivamo li u moru mogućnosti dok nas vlastita težina povlači prema dnu? Možemo li reći da u svijetu u kojemu su granice između stvarnog i zamišljenog sve više zamagljene (iako su vrlo jasno definirane) sam koncept pripadanja pretače se iz fizičke sfere u neku drugu?

Možda bismo trebali stremiti tome da postanemo *Novi građani*. Kao vrstu koja koketira s prelaženjem vlastitih granica, *Novog građanina* ne trebamo shvatiti kao etiketu ili fiksni koncept. On/ona potiče: politiku transformacije i promišljanje neodređenosti kada je u pitanju definiranje identiteta i u konačnici nas kao ljudske vrste; zajednicu upućenih koji brinu o stanju rastresenosti svijeta u kojem su politizacija prostora i okrutno nasljeđe dominacije bijelaca doveli do potrebe za uspostavljanjem nove ravnoteže. Radi se o nama kao društvu, odnosno o problematiziranju kolektivnog izvanrednog stanja u kojem se nalazimo. U tom smislu *Novi građanin* zagovara potrebu za raskidom, za djelovanjem i mobiliziranjem prema novom, zajedničkom horizontu. *Novi građanin* globalniji je no ikad prije, kozmopolit; ljudsko biće koje ima svoj narativ.

Pozivamo umjetnike-komunikatore, „naoružane“ snagom jezika, da izraze svoj glas otpora, da propitaju i ispreturaju sve ono što sustavi moći koriste da bi nas držali razdvojenima. **Tražimo vašu interpretaciju ideje *Novog građanina* koja nadilazi konvencionalno shvaćanje njegove „izvorne definicije“ ograničene na državu i grad; tražimo vas da promišljate građanina kao čovjeka-bez-mjesta, povrh privilegija, nacionalnosti ili privrženosti vlasti.** Pokažite nam kontra-jezik; novo shvaćanje toga što znači biti živ i živjeti u postkapitalističkom svijetu 21. stoljeća obilježenom klimatskim promjenama. Bez obzira na vaš fotografski pristup, ponudite nam nove dijaloge i nove imaginarije. Pitamo vas: tko ili što smo mi kao tvorci slika koji promišljaju svijet u kojem živimo? Gdje su naše slike rastvaranja, naše priče o pričama? Kako se snalazimo u tom svijetu slika, svijetu u kojem koristimo različite komunikacijske alate? Kakav je to osjećaj biti *Novim građaninom* u naše doba? **Koje su naše zadaće, kolektivne i pojedinačne, kada je u pitanju promjena smjera u kojem se krećemo?** I kakvim brodom možemo zajednički otploviti u svijet koji nas treba manje, i samim time više, no ikad prije?